

които да служатъ като резервуари за газъ. Косътъ на този балонъ трѣбвало да се раздѣли на три отдѣления и всѣко отъ тѣхъ да може да се превръща въ лодка или шейна. Той щѣлъ да вземе 13 души — 5 французи и 8 ескимоси. Пресмѣтнато било, че за тая експедиция сж нуждни 600,000 фр.

Проектътъ не се изпълнилъ, защото не се намѣрили пари.

Въ това отношение С. А. Андре билъ по-щастливъ. Той намѣрилъ човѣкъ, който се съгласилъ да му даде пари само и само да изпълни своя проектъ и да прослави отечеството си Швеция. Това билъ неговиятъ съотечественикъ Алфредъ Нобелъ.

Балонътъ на Андре струва около 50,000 лв., а цѣлото предприятие не повече отъ 400—500 хиляди лева.

Още презъ лѣтото на 1896 год. Андре уредилъ своя лагеръ на единъ отъ Датскитѣ острови и чакалъ юженъ вѣтръ, за да го отнесе къмъ полюса. Такъвъ въздухъ не задухалъ, и Андре се принудилъ да отложи своя полетъ съ една година. Презъ зимата се направили малки поправки на балона, а презъ пролѣтѣта Андре заминалъ обратно за своя лагеръ, отъ гдето трѣбвало да отпътува. Сега се явила, обаче, друга прѣчка. Проф. Нилсъ Екхольмъ, който една година преди това обещалъ на Андре да вземе участие въ полета и се билъ вече приготвилъ, сега, следъ едно сериозно проучване на проекта, заявилъ, че планътъ е неосществимъ и отказалъ да вземе участие въ полета, като уговарялъ и Андре да не трѣгва. Андре не се съгласилъ. Не се съгласилъ и неговиятъ дру-